

La Fassina de Baix

El 18 de març de 1861, l'amo de la Torre, en Ramon Soler de la Plana, va fer un tracte d'establiment amb Ramon Miquel Pons, un pagès de la Molsosa que ocupava l'antiga fàbrica d'aiguarent coneguda com la Fassina. Li va cedir a parts un tros de 14 quarteres situat en un extrem de la seva propietat, a l'altra banda del Torrent de la Mallencosa, termenejant amb les terres de la Gabriela de Fals i Caranyes de Monistrolet. El tracte contemplava l'obligació de plantar vinya dins d'un termini màxim de vuit anys i donava permís al Ramon per construir una tina, al mateix tros o a costat del mas de l'amo. Després de mort ell, la casa i les terres de la Fassina van passar als seus fills, Francesc i Ramon Miquel Utgés. Els dos germans van plantar moltes oliveres, de tal manera que en un any bo arribaven a collir cent sacs d'olives. El Francesc va instal·lar un molí d'oli a la Fassina el 1882, que a més de moldre les pròpies olives, donava servei a tots els pagesos de Fals i pobles del seu entorn.

Linda de la porta, 1890

El 1889, el Ramon Soler de la Plana va canviar de política i va decidir vendre's una mínima part de la seva extensa propietat. Va vendre cinc trossos a la partida de la Mallencosa a cinc dels seus parcers, prou rics per permetre's la compra. Francesc Miquel va adquirir per 2.105 pessetes al comptat

un total de 21 quarteres, part vinya i la resta olivar. Per arribar al propi, el venedor li va donar el dret de pas d'un camí carreter de 11 pams d'ample, camí que també servia pel Pere Grau Sala i l'Isidre Prat Soler. Al fons del barranc de la Mallencosa o del Gaudó hi havia una font, l'aigua de la qual l'havia de compartir el Miquel amb el Francesc Bacardit, de cal Cabot, i el Xisco Moncunill, masover d'Oliveres, que també van comprar trossos en aquell indret.

Un any després el Francesc Miquel va aixecar una casa petita a la part baixa del terreny, ran de l'aigua del torrent. L'estructura de la casa és simple; uns baixos amb una doble volta de pedra, i un pis a sobre. La llinda del portal està feta de dovelles i al centre hi ha la data 1890. No se sap amb quina intenció va ser construïda la casa, ja que no consta que mai hi hagi viscut cap persona de manera permanent. Tampoc la casa va ser mai donada d'alta al Registre, ni tan sols a l'Ajuntament. Per això, no figura en cap padró municipal d'habitants, ni en cap relació de cases del poble. La casa era anomenada el Cobert del Fassiner o el Cobert de l'Olivar de la Fassina, i s'utilitzava per descansar o fer la migdiada quan s'anava a cavar els arbres o a collir les olives.

Després de la mort sense fills del Francesc, la casa va passar al seu germà Ramon, i després successivament a Ramon Miquel Cerarols i a Miquel Miquel Barnadas. El 24 de setembre de 1981, pocs mesos abans de morir, el Miquel Miquel es va vendre el terreny, amb casa inclosa, a Joan Sala Espluga, de Sant Joan de Vilatorrada. El nou propietari va fer a la casa unes petites obres per fer-la habitable. En realitat només hi anava a passar alguns caps de setmana, però al final se'n va cansar, i el 1998 se la va vendre a la parella formada per Josep Lluís Alonso Ferrer, un marbrer de Sant Fruitós, i la seva muller Montserrat Zaguirre Gómez. Aquests han portat a terme importants obres de reforma, convertint el cobert en un habitatge confortable. Han conservat i consolidat les parets exteriors de pedra vista i ha afegit alguns annexes al cos principal de la casa.